

การพัฒนาสีจากบัวสายสีแดงและบัวหลวงขี้ร้อนสำหรับการวาดภาพ

The development of pigment produced from the explants of *Nymphaea rubra* Roxb. and *Nymphaea 'Chalongkwan'* for painting

เยาวมาลย์ น้อยใหม่¹

รัตนฤทธิ์ จันทร์รังสี²

อิศราพงษ์ แคนทอง³

บทคัดย่อ

การศึกษาการพัฒนาสีที่ได้จากการดอกบัวสายสีแดง ดอกและเนื้อบัวหลวงขี้ร้อน พบ ว่าการสกัดโดยวิธีการต้มในน้ำเดือด และแช่ในตัวทำละลายที่มีสภาวะความเป็นกรด ด่างต่างกัน แล้วนำไปทำสารสกัดเข้มข้น ทำให้ได้สารสกัดที่มีสีต่างๆ การประปูเป็นผลสีโดยการใช้สารดูดซับ 3 ชนิด พบว่าดินสอของสามารถดูดซับสีได้ดีที่สุด ร้อยละ 55.40 รองลงมาคือชิลิกาเจล และดินเบนกอก ในร้อยละ 48.38 และ 38.11 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาการดูดซับของสาร 3 ชนิดร่วมกับวิธีการสกัด 4 วิธี พบว่าค่าเฉลี่ยแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% การวัดค่าสีสามมาตรฐานคัด เลือกสีที่ใกล้เคียงกับสีมาตรฐานจากการคำนวณค่าความถูกต้อง ได้ส่วนจำนวน 15 สี การทดสอบ คุณลักษณะสีตามคุณลักษณะที่กำหนดจากผู้ดูดซับแบบสอบถาม จำนวน 103 คน ประเมินความพึง พอยู่ต้านความไม่ร่วงໃใจของสี ความกึ่งทึบแสงของสี ระดับค่าของสี และคุณภาพโดยรวมของสี ได้ ผงสีที่มีคีบแนนความพึงพอใจในภาพรวมของสีสูงสุดจำนวน 5 สี และนำไปใช้ในการประเมิน คุณลักษณะของสีจากกิจกรรม Art workshop ซึ่งผลการประเมินความพึงพอใจต่อการวาดภาพด้วย สีจากบัวประดับ พบว่าคะแนนความพึงพอใจต้านความกึ่งทึบแสงของสี มีมากที่สุดร้อยละ 76.6 รองลงมาคือความทึบแสงของสีร้อยละ 75.33 และความไม่ร่วงໃใจของสีร้อยละ 72.00 ตามลำดับ ส่วน ระดับค่าของสี มีคีบแนนความพึงพอใจร้อยละ 70.00 และคุณภาพโดยรวมของสี มีคีบแนนความพึง พอยู่ร้อยละ 74.67

คำสำคัญ: พิชวงศ์บัวอุบลราชธานี, รองควัตถุ, การวาดภาพ

¹ สาวะนันท์กิริภานันท์นิว กลุ่มอาการสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

² คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

³ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Abstract

This study was aimed to develop the pigment produced from the explants of *Nymphaea rubra* Roxb. and *Nymphaea 'Chalongkhwan'*. Using the extraction by boiling in the water, soaking in the concentrated solvents that has different pH conditions. The crude extracts were evaporated. The pigment powders were absorbed the moisture through three absorbents. The results revealed that the best absorption percentage was marly lime stone (55.40%), compared to silica gel (48.38%) and bentonite (38.11%). When considering the absorption of 3 substances with 4 extraction methods. Found that the average absorption percentage within three absorbents was not significant level ($p > 0.05$), whereas the different extraction methods were significantly resulted. The color measurement of fifteen selected pigments were evaluated by correlation coefficient, comparing to the standard. Testing the quality of pigments were demonstrated by 103 respondents, who satisfied in each feature, for example the transparency, the semi opaque, the value scale and color quality of pigments. The maximum satisfaction rating of five pigments used for painting in the art workshop. The results showed that the highest satisfaction rating in semi opaque was 76.6%, followed by the opacity (75.33%) and the transparency (72.00%), respectively. While the satisfaction rating in value scale and color quality were 70% and 74.67%.

Keywords: Nymphaeaceae, adsorbent, pigment, painting

บทนำ

จากยุทธศาสตร์ด้านวิจัยและพัฒนาของกรมวิชาการเกษตร ปี 2554 - 2558 พนักงานวิจัย ปรับเปลี่ยนนโยบายด้านการวิจัยและพัฒนาโดยมุ่งเน้นงานวิจัยด้านพืชและกัญชงพืช (commodity) เป็นทุติกโดยใช้องค์ความรู้แบบสนับสนุนวิชาชีวามูลนิธิการ ซึ่งหนึ่งในแผนกลยุทธ์ด้านการวิจัย คือ มติค้านไม้ดอกไม้ประดับ ประกอบด้วยกล้วยไม้ แล้วบัว เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายดังกล่าว การพัฒนาบัวประดับจึงเป็นการตอบโจทย์และขยายผลให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม (ภาณุพงศ์, 2556) บัวเป็นไม้เลื้องที่มีลำต้นและหัวอ่อนในต้นได้น้ำ โดยจะขึ้นก้านใบ และดอกขึ้นตามผิวน้ำ ดอกมีหดากวี และหลากระดายสายพันธุ์ แต่ละสายพันธุ์จะมีลักษณะเฉพาะทางพุทธศาสตร์ที่แตกต่างกันออกไป บัวสายสีแดง (*Nymphaea*) ถือว่าเป็นสกุลที่ใหญ่ที่สุดและมีจำนวนสมาชิกมากที่สุดเมื่อเทียบกับบัวสกุลอื่น ๆ คือประมาณ 50 ชนิด พบรากได้ทั้งเขตต้อนและเขตอุบลฯ ปัจจุบันประเทศไทยพึ่งสกุล *Nymphaea* อุบลฯ ชนิดและหลากระดายสายพันธุ์บัวสาย

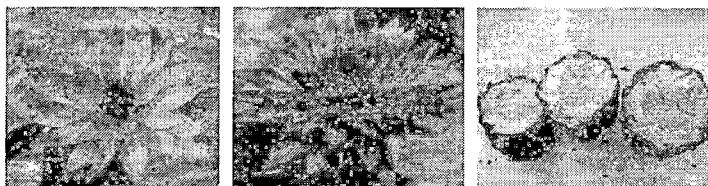
สีแดง รูปทรงใบกลมหรือรี ขอบจัก หรือหยักแผลมนเป็นระเบียบ เส้นหลังใบมีนูนเป็นชั้นหนึ่งให้รัก การเจริญเติบโตของเหง้า และหัวเป็นไปในแนวตั้ง ดอกชูพันน้ำสูง นานาถิ่น ดอกจะนานได้อよอุ่น 3 วัน ตัวอย่างพันธุ์พื้นเมือง เช่น กกมุก หรือสักตบบรรณ (บัวสายสีแดง) กกมุก หรือเศวดอกบล (บัวสายสีขาว) ตันจง (บัวสายสีชมพู) บัวจูลองงัวบัญ (Nymphaea 'Chalongkwan') หรือ 'King of Siam' มีเด่นทำเนิดในประเทศไทย เป็นบัวสูกผสมระหว่างพันธุ์บัวสายประเสริฐ กับโคโลราดา ลักษณะ พันธุ์เป็นอุบลชาติล้มลุกนานาถิ่น หรือบัวผัน กลีบดอกสีม่วงน้ำเงิน กลีบดอกช้อนมากพิเศษ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 10-12 เซนติเมตร ดอกมีกลิ่นหอมอ่อนๆ (ภู่วินทร์ และสมพร, 2550) เทศ เทศผู้เปลี่ยนแปลงกลีบดอกอย่างสมบูรณ์ ส่วนเกสรเพศเมีย แม้ว่าจะมีโครงสร้างเกือบปกติ แต่ก็ไม่สามารถใช้เป็นต้นแม่ได้เลย (ณรงค์ และ ณ.พชัย, 2550) สีธรรมชาติ เป็นสีที่ได้จากแหล่ง วัตถุติด สามารถหาได้จากต้นไม้ ใบไม้ ที่ให้สีสดสวยงาม ปัจจุบันมีการสังเคริมให้รักดูจาก ธรรมชาติกันมากขึ้น เพราะผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการสังเคริมต้องสีเข้มและคงทนนานน้อยมาก พืช ให้สี หรือพืชสี (dye plants) หมายถึง พืชที่มีสารสี หรือองค์ประกอบในตัวเอง เช่น สาหร่าย ลิ้นจี่ ฯลฯ และสามารถถอดออกมานำไปโดยกระบวนการวิธีต่าง ๆ เช่น หมัก ดั้ม หรือแยกด้วยน้ำหรือสารเคมี ให้สีแตกต่างกันไป ชื่อนี้กับสารเคมีในต้นพืชจะเรียกวิธีในการสักด้าวจากพืชชนิดนั้น ๆ ซึ่งสารสีเหล่านี้ สามารถใช้เป็นสีได้ สีธรรมชาติจากพืชมีความปลดภัยต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค หา่าย ใช้วัตถุติดจาก ห้องถังภาชนะ ลิ้นจี่ อ่อนุ่มนวล สถาปัตย์ ลดการใช้สารเคมีที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ช่วยลดปริมาณการนำเข้าสีสังเคราะห์จากต่างประเทศ สร้างความตระหนักรู้ในการอนุรักษ์ต้นไม้และ สิ่งแวดล้อม (ขัญญา ศุภเด่น, 2557) การใช้ประไยช์ด้านสีจากบัวมีการศึกษาจำนวนมาก และยังไม่มีรายงานการศึกษาการนำสีจากบัวมาใช้ในงานด้านศิลปะ การศึกษาครั้งนี้จึงได้เล็งเห็นศักยภาพ ของบัวไทยในการนำมาเป็นต้นแบบการผลิตสี ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวาดภาพ โดยมี สารตัวกลางในการ crud ชั้นสี ได้แก่ ดินสอสอง ชิลิกาเจล และดินเมโนಥในที่ แล้วนำมาปรุงเพื่อ ให้สีเป็นการรักษาสภาพของสีให้คงอยู่ เมื่อนำผงสีมาผสมกับภาชนะดินเผาเชิงการธรรมชาติ เพื่อให้เกิด การติดยึดกับกระดาษ และคงคุณสมบัติของสีให้สามารถเทียบเคียงกับสีที่ลักษณะด้วยน้ำที่มีขายใน ท้องตลาด ทำการทดสอบคุณลักษณะของสี และทำ workshop ประเมินความพึงพอใจ ด้านความ โปร่งใสของสี ความกึ่งทึบแสงของสี ระดับค่าของสี และคุณภาพโดยรวมของสี จากนักศึกษา อาจารย์ และผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะ เพื่อให้เกิดสนับสนุนที่ยั่งยืน ด้านศิลปะ และพัฒนาศักยภาพสูงสุด ของการใช้ประไยช์จากบัวประดับกับงานตกแต่งผลิตภัณฑ์ หากได้รับการสนับสนุนในการศึกษา และพัฒนาอย่างต่อเนื่องก็จะเป็นการเพิ่มมูลค่าแก่บัวประดับในเชิงพาณิชย์ต่อไปได้

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อศึกษาและพัฒนาความเป็นไปได้ในการใช้สีจากบัวมาทำสีวัตถุมาตรฐานทางด้านงานศิลป์ โดยการแปรรูปจากส่วนให้สีของดอกบัวสายสีแดง ดอกและเหง้าบัวคลองขวัญ ให้เป็นผงสีสำหรับ คาดภาพบนกระดาษ

วิธีดำเนินการวิจัย

การเตรียมตัวอย่างบัว เก็บตัวอย่างดอกบัวที่มีความสมบูรณ์ ไม่มีลักษณะอาการของโรค นำตัวอย่างมาล้างให้สะอาด ตัดเฉพาะกลีบดอก สำหรับเหง้าหันเป็นชิ้นเล็กบาง ตัวอย่างสดป่น ละเอียดด้วยเครื่องปืนลมไว้ ตัวอย่างแห้งตากที่อุณหภูมิห้อง หรืออบที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 16 ชั่วโมง (วิเคราะห์ปริมาณความชื้นตัวอย่างบัว)

ภาพที่ 1 ดอกบัวสายสีแดง ดอกบัวคลองขวัญ และเหง้าบัวคลองขวัญ

การสกัดรังควัตถุจากบัวประดับ

1. ซึ่งตัวอย่างน้ำหนัก 100 กรัมสำหรับตัวอย่างสด และ 50 กรัมสำหรับตัวอย่างแห้ง ใส่ ในปีกเกอร์ขนาด 500 มิลลิลิตร เติมน้ำหรือตัวทำละลายประมาณ 200 มิลลิลิตร

2. ตักตัวอย่างไว้ร้อนและเย็น วิธีร้อนโดยการต้มในน้ำเดือดนาน 30 นาที วิธีเย็นโดยการแช่ สกัดด้วยตัวทำละลาย เอกทานอล ความเข้มข้น 60 เปอร์เซ็นต์ สารละลายกรดไฮดรคลอวิก้า ความเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์ ในเอกสารนี้ ความเข้มข้น 60 เปอร์เซ็นต์ และสารละลายโถกเดี่ยมไฮดรอกาไซด์ ความเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์ ในเอกสารนี้ ความเข้มข้น 60 เปอร์เซ็นต์ คนให้เข้ากันเป็นระยะๆ วนใน ตัวทำละลายแต่ละชนิด นาน 48 ชั่วโมง (ตัวอย่างสดป่นละเอียด สวนตัวอย่างแห้งไม่ต้องป่น)

3. กรองแยกกากออกจากสารสกัดแล้ววัดค่า pH ของสารสกัดที่ได้

4. นำสารสกัดที่ได้ไประเหยตัวทำละลายให้ได้สารสกัดเข้มข้น โดยเครื่องระเหยแบบ สูญญากาศ (Rotary Evaporator) ที่สภาวะอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส

5. แปรรูปผงสีจากบัวประดับ ด้วยสารดูดซับ 3 ชนิด คือ ดินสอพอง ชิมิกาเจล และดินเป็น ทอนิฟ์ โดยการอบสารสกัดและสารดูดซับที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เพื่อให้ความชื้นออกเป็น เวลา 4 - 6 ชั่วโมง นำผงสีที่ได้ไปบดให้ละเอียด และบรรจุในขวดที่มีฝาปิด

6. การคำนวณหาอัตรายละของสีที่ได้จากการสกัด จากสูตรร้อยละของสีที่ได้จากการสกัด

$$= \frac{(a-b) \times 100}{w} (1)$$

a = น้ำหนักของผงสี

b = น้ำหนักของสารดูดซับ

w = ปริมาตรของสารสกัด

การวัดความเข้มสี

1. นำผงสีที่ได้มาซึ่มน้ำหนักไส้ภาชนะ ละลายด้วยน้ำในอัตราส่วน 1:1, 1:2, 1:3, 1:4 และ 1:5 คนให้ละลายเข้ากัน แล้วระบายนกระดาษ ขนาด 2 x 2 เซนติเมตร ทิ้งไว้ให้แห้ง

2. ถ่ายรูปในลักษณะแห้ง (ในกล้องถ่ายภาพ) นำรูปประมินเทียบความเข้มสี โดยใช้โปรแกรม Photoshop Image J ในการอ่านค่า RGB ของสีที่ได้จากการถ่ายภาพ

3. เทียบกับสีมาตรฐาน 5 สี ได้แก่ Yellow Brown, Grey, Burnt Umber, Burnt Sienna และ Yellow Ochre และตัดเลือกสีที่ใกล้เคียงกับสีมาตรฐานโดยการคำนวณค่าความถูกต้อง (Correlation)

การทดสอบคุณลักษณะสี และการนำสีไปใช้ในการคาดภพนกระดาษ

1. นำผงสีที่ได้มาผสมกับตัวประทาน คือ การกรุงถิน แล้วนำสีไประบายบนกระดาษ เพื่อทดสอบคุณลักษณะของสีและประเมินคุณสมบัติค่าความโปร่งแสงของสี ก็ทีบแสงของสี ก็ทีบแสงของสี การยึดติดของสีบนกระดาษ โดยการประเมินคุณภาพตามคุณลักษณะที่กำหนด จากนักศึกษา อาจารย์ และผู้เชี่ยวชาญด้านหัตถศิลป์

2. การประเมินคุณลักษณะสีจากการคาดภพด้วยสีจากบัวประดับ (Art Workshop) โดยนักศึกษาจิตกรรม อาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ และศิลปิน จำนวน 30 คน ประเมินความพึงพอใจต่อการคาดภพด้วยสีจากบัวประดับ

3. ประเมินความแตกต่างทางสถิติ วิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance ANOVA) และวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี F-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์ความชี้นัยตัวอย่างบัว

ผลการวิเคราะห์ความชี้นัยตัวอย่างบัว โดยการออบที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 ชั่วโมง พบว่าเปอร์เซ็นต์ความชี้นัยตัวอย่างบัวลดลงบัวแห้ง คือ 4.45-4.74 และ 1.46-1.93 ตามลำดับ ทั้งนี้ความชี้นัยเป็นค่าที่บ่งชี้ปริมาณน้ำที่มีอยู่ในพืช ถ้ามีความชี้นัยหรือปริมาณน้ำสูงจะมีผลต่อ

คุณภาพของสารสกัด ปริมาณความชื้นสามารถบอกร้อยเปอร์เซ็นต์ของน้ำต่อน้ำหนักของของแข็งได้ ซึ่งปริมาณความชื้นต้องบัวอยู่ในเกณฑ์คุณภาพสมุนไพร คือไม่เกิน 8 เปอร์เซ็นต์ (ปียพร, 2558) หากปริมาณความชื้นสูงกว่า 20 เปอร์เซ็นต์จะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการสกัดลดลง (ยุพาพร, 2547)

2. การสกัดรองรัตถุจากบัวประดับ

ผลการสกัดด้วยวัตถุจากตัวอย่างบัว ด้วยวิธีการสกัด 4 วิธี

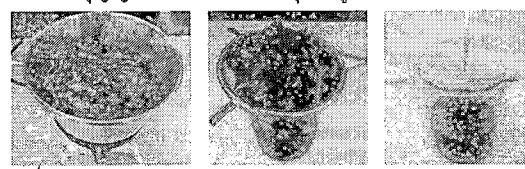
วิธีการต้ม หรือการสกัดแบบร้อน การสกัดสีหรือรวมชาติดอกพืช ผ่านในญี่ปุ่นนิยมใช้การสกัดโดยวิธีการต้ม โดยการใช้ความร้อนในการสกัดสารให้สีในพืชออกมานะ ปริมาณความชื้นขั้นของสี ขั้นอยู่กับอัตราส่วนและเวลาของการสกัด (มนติกิพย์, 2552) ผลการสกัดโดยการต้มในน้ำเดือดนาน 30 นาที อัตราส่วนตัวอย่างสุดและแห้งต่อน้ำ คือ 1 : 2 และ 1 : 4 ตามลำดับ สีของสารสกัดที่ได้ใกล้เคียงกับสีจริงของตัวอย่างบัว (ชนะพงษ์ และคณะ, มปป.) คือดอกบัวสายสีแดง ได้สารสกัดสีชมพูแดง ดอกบัวลองขี้วัญ ได้สารสกัดสีม่วง ส่วนเห็บบัวลองขี้วัญ ได้สารสกัดสีเหลือง โดยตัวอย่างแห้งจะมีสีเข้มกว่าตัวอย่างสด หันน้ำเนื่องจากตัวอย่างแห้งมีปริมาณความชื้นน้อยกว่าตัวอย่างสด ทำให้สามารถสกัดรองรัตถุได้มากกว่า หันน้ำในภาวะเลือกวิธีการสกัดสีจากพืช ควรคำนึงถึงวิธีการที่เหมาะสมของพืชแต่ละชนิด และอัตราส่วนที่เหมาะสมระหว่างตัวทำละลายต่อวัตถุดิน ดังรายงานของเสรี สุขุมมาลพันธ์ (2544) พบว่าสภาวะที่เหมาะสมในการสกัดสารละลายจากดอกกระเจี๊ยบแดง คือการสกัดตัวยาน้ำที่อุณหภูมิ 75 องศาเซลเซียส ระยะเวลา 60 นาที ใช้อัตราส่วนของดอกกระเจี๊ยบแดงบดอบแห้งต่อน้ำเท่ากับ 1 : 10 (น้ำหนักต่อปริมาตร) จากการสกัดโดยวิธีการต้มสารสกัดที่ได้จะมีตะกอน หรือยางของพืชออกมاد้วย โดยเฉพาะในตัวอย่างเห็บบัวลองขี้วัญ ทำให้สารสกัดที่ได้มีสีไม่สดใส นอกจากนี้สารสกัดยังมีระยะเวลาในการใช้งานสั้น ต้องเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิต่ำ (4-6 °C) เพื่อป้องกันการเกิดเชื้อราหรือแบคทีเรีย

วิธีแช่ในตัวทำละลาย หรือการสกัดแบบเย็น โดยการหมักหรือแช่พืชที่ให้สีเพื่อให้สารสกัดสารให้สีละลายออกมานะ พิจารณาตัวทำละลายร่วมกับความเป็นกรด ด่าง (pH) ของสารสกัด พบว่าจากการแช่ในตัวทำละลายเอทานอลที่มีสภาวะความเป็นกรด (pH 1-4) และความเป็นด่าง (pH 8-11) ที่อุณหภูมิห้อง (27-35 องศาเซลเซียส) เป็นเวลา 48 ชั่วโมง สารสกัดที่ได้มีสีแดงต่างไปจากสีจริง (แสดงต่อตารางที่ 4.2) เมื่อจากอิทธิพลของ pH ในตัวกลางน้ำ เมื่อยูนิสgravaphที่เป็นกรดต่างต่างกัน ตั้งในตัวอย่างกลีบดอกบัวลองขี้วัญสด เมื่อยูนิสgravaphที่เป็นกรดต่างต่างกัน ตั้งในตัวอย่างกลีบดอกบัวลองขี้วัญสด เมื่อยูนิสgravaphที่เป็นกรดต่างต่างกัน ตั้งในตัวทำละลายอุ่นในตัวทำละลายที่เป็นกรด สารสกัดมีสีแดงอมชมพู และเมื่อละลายอุ่นในตัวทำละลายที่เป็นด่าง สารสกัดมีสีน้ำตาลแดง หันน้ำเนื่องจากแอนโไฮยาโนนีโนในดอกบัวลองขี้วัญ (สุรดา รัตน์, 2551) แอนโไฮยาโนนีโนเป็นรงค์วัตถุ หรือสารสี (pigment) ที่ให้สีแดง ม่วง และน้ำเงิน สามารถพับแคนโบทามนินได้ในแนวคิวโอด และเซลล์เนื้อเยื่อขั้นนอกของดอก ผล และใบของพืชดอก (angiosperms) สีของแคนโบทามนินจะเปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะความเป็นกรด ด่าง โดยมีสีน้ำเงินเข้ม

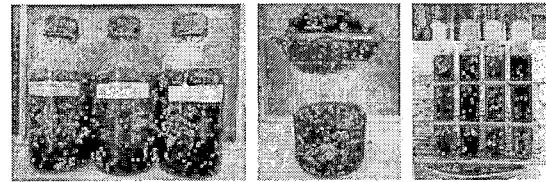
ในสภาวะที่เป็นด่าง (pH มากกว่า 7) มีสีน้ำเงินเมื่อเป็นกลาง (pH 7) และจะเปลี่ยนเป็นสีแดงส้มในสภาวะที่เป็นกรด (pH น้อยกว่า 7) ปัจจัยที่มีผลต่อความเสถียรของแอนโกลไชยา닌นอกจากความเป็นกรด ด่าง ได้แก่ อุณหภูมิ และแสง (สำนักหอสมุดและศูนย์สารสนเทศวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2553) การสกัดแอนโกลไชยา닌สามารถใช้ตัวทำละลายแอลกอฮอล์ในสภาวะกรด เพื่อให้ได้แอนโกลไชยา닌ไม่หลุดเดี่ยงกับธรรมชาติ (อุษา เขawanลิขิต และ ธีรวรรณ อิทธิสกานกุล, 2554) เช่นเดียวกับรายงานนวัตกรรม บุศราวด์น ส่ายเชื้อ (2545) พบร่วงสภาวะที่เหมาะสมต่อการสกัดแอนโกลไชยา닌จากกระเจีบแตง คือ น้ำและethanol (1:1) ในสภาวะกรด (pH 2.5) และ ยุพาพร พลาขจรศักดิ์ (2547) สกัดแอนโกลไชยา닌จากเปลือกมังคุดโดยใช้ 1% HCl ใน 95% ethanol รายงานของเกียรติศักดิ์ (2534) พบร่วงสภาวะในการสกัดแอนโกลไชยา닌จากการตัดออกอัญชันเพื่อให้ได้บริมาณแอนโกลไชยา닌สูงสุด คือใช้สารละลายกรดไฮโดรคลอริก pH 4.5 เมื่อเทียบกับรายงานของสุภาพรรณ (2529) พบร่วง 1 N HCl มีประสิทธิภาพในการสกัดแอนโกลไชยา닌จากตัดออกอัญชันสูงสุด โดยชนิดและ pH ของตัวทำละลายที่ใช้สกัดมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพของสารสกัด (นันพิยา และคณะ, mpg.) เนื่องจากกรดแก่มีคุณสมบัติในการย่อยพนังเซลล์สูง และทำให้ pH ของตัวทำละลายต่ำ สารสกัดที่ได้จะมีสีเขียวเหลืองดีขึ้น ซึ่งแอนโกลไชยา닌มีความคงตัวดีในสารละลายที่เป็นกรด (จินตหนรา เล็ก ประยูร และคณะ, 2553) และลีแอนโกลไชยา닌จะเข้มที่สุดในสภาพที่แตกตัวเป็นอ่อนที่ pH 1.0-3.5 (ดวงรัตน์ แซ่ดั้ง, 2559)

เมื่อพิจารณาการสกัดด้วยน้ำ และethanol พบร่วงสารสกัดที่ได้มีสีและความหนืดที่แตกต่างกัน อาจเป็นอยู่กับชนิดของพืชตัวยักษ์การสกัดด้วยethanol สามารถทำละลายสารสีออกมายได้มากกว่าการสกัดด้วยน้ำก็แล้ว เนื่องจากethanol เป็นตัวทำละลายที่มีประสิทธิภาพ ใช้ทำละลายสารละลายอินทรีย์ในพืช มีความไวในการละลายมากกว่าน้ำ และยังมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ (พัฒน์ นวลชัย และจิตรา ดวงแก้ว, 2559) สารสกัดที่ได้มีสีสดและใสกว่าการสกัดด้วยน้ำ ลักษณะไม่浑浊และไม่ติดตะกอน เก็บไว้ได้นานที่อุณหภูมิปกติ แต่ต้องปิดฝาให้มิดชิดเพื่อป้องกันการระเหยของแอลกอฮอล์

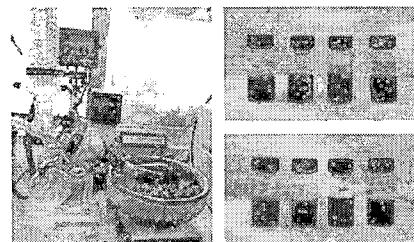
การทำเข้มข้นสารสกัดโดยการระเหยตัวทำละลายจากสารสกัดภายใต้สภาวะสูญญากาศที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส มีผลทำให้สีของสารสกัดเข้มข้น โดยอุณหภูมนี้และความดันที่ใช้ในการระเหยตัวทำละลายเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้สารสกัดเปลี่ยนแปลง ลดคุณลักษณะทางเคมีของบุศราวด์น ส่ายเชื้อ (2545) พบร่วงสภาวะที่เหมาะสมในการทำเข้มข้นสารละลายสกัดแอนโกลไชยา닌จากกระเจีบแตง แบบสูญญากาศ คือที่สภาวะอุณหภูมิ 55 องศาเซลเซียล เวลา 30 นาที

ภาพที่ 2 การตัดออกบัวสายสีแดงโดยวิธีการต้ม และการวัดค่า pH

ภาพที่ 3 การถอดออกบัวของชวัญด้วยตัวทำละลาย
และสารสกัดที่ได้จากการต้มและสกัดด้วยตัวทำละลาย

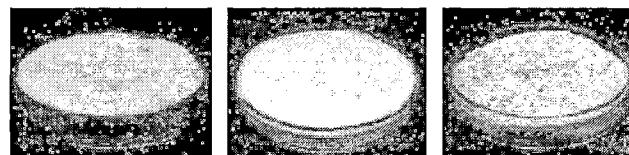
ภาพที่ 4 การระเหยสารสกัดแบบสูญญากาศ และสารสกัดถอดออกบัวของชวัญ^๔
และเหล้าบัวล่องชวัญที่ได้จากการระเหยแบบสูญญากาศ

3. การประยุกต์สีจากน้ำประดับ

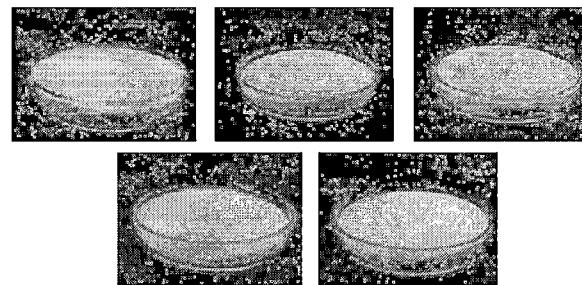
การประยุกต์สีจากน้ำประดับโดยวิธีอ่อนให้แห้งด้วยสารคุณชับที่อุณหภูมิ 80°C ระยะเวลา 4-6 ชั่วโมง แล้วบดเป็นผงละเอียด เพื่อให้สามารถเก็บໄไปได้นานและนำไปใช้ได้อย่างสะดวก เนื่องจากสารสกัดที่ได้ถูกนำไปประยุกต์แล้ว ไม่สามารถทำให้แห้งสนิทได้ จึงต้องใช้ตัวกลางเป็นสารคุณชับสีจากสารสกัด ได้แก่ ดินสอพอง ซีลิกาเจล และดินบนหินอ่อนที่เนื่องจากคุณสมบัติที่มีพื้นที่ผิวมากจึงทำให้สามารถอุ้มน้ำไว้ได้มาก เมื่อนำไปทำให้แห้งจะได้สีที่เดือดบนตัวคุณชับ และเมื่อบดให้เป็นผง จะได้ผงสีที่มีความคงทนตามชนิดของตัวคุณชับ จากผลการทดลองพบว่าค่าเฉลี่ยระหว่างสารคุณชับ 3 ชนิด ไม่แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยดินสอพองมีร้อยละการคุณชับสูงสุด แสดงดังตารางที่ 4.4 ยอดคล่องกับรายงานของพรพิมล วงศ์ไทร(2552) การใช้ดินสอพองเป็นสารคุณชับให้ปริมาณผงสีบริสุทธิ์สูงที่สุด ติดตัวคุณชับเฉพาะสารสีได้ เมื่อจากดินสอพองมีสารประกอบหลักเป็นแคลเซียมคาร์บอนatemากถึง 75 % การที่มีโครงสร้างเป็นหินปูนจึงมีความเป็นเบสส่อน ทำให้สามารถจับกับโครงสร้างสารแอนโธไซยาโนที่ใชานินนิ ซึ่งแอนโธไซยาโนเป็นสารที่มีโครงสร้างเป็นหินปูนจึงทำให้เกิดการเกาะบนสารคุณชับประเภทดินสอพองได้ดียิ่งขึ้น การสกัดด้วยสารละลายกรดจะช่วยทำให้ได้สีที่ดีที่สุด ในเกือบทุกสารคุณชับ โดยเฉพาะการใช้ดินสอพอง เพราะสารแอนโธไซยาโนและสารอนุพันธ์มีฤทธิ์เป็นเบสจึงถูกสกัดได้ด้วยสารละลายกรด และจะย้อมติดได้บนวัสดุที่เป็นเบส ดินสอพองมีความเป็นเบสจึงสามารถคุณชับสารสีได้ค่อนข้างมาก (พรพิมล

ม่วงไทยและคณะ, 2553) พิจารณาร้อยละการคุ้ดชับของสาร 3 ชนิด ร่วมกับวิธีการสกัด 4 วิธี (ตารางที่ 4.4) พบว่าค่าเฉลี่ยแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% การสกัดด้วยอุตสาหกรรม เนื้อชัน 60 เปอร์เซ็นต์ (pH เท่ากับ 4) พบร้อยละการคุ้ดชับสูงสุดใน dinophosong และซีลิกาเจล เท่ากับ 55.40 และ 48.38 ตามลำดับ เมื่อจากค่า pH ของสารละลาย และความเข้มข้นของสารละลายเป็นปัจจัยสำคัญในการคุ้ดชับสี ทั้งนี้เกี่ยวเนื่องกับกระบวนการคุ้ดชับทางกายภาพด้วย ความสามารถในการคุ้ดชับไม่ได้เกิดเฉพาะบนพื้นผิวของสารคุ้ดชับ ขนาดของว่างรูพรุนของสารคุ้ดชับที่มีความเหมาะสมสมมูลให้สารที่ถูกคุ้ดชับถูกกักไว้ในโครงสร้างรูพรุนได้ดี (บุญมา ศิริพันธ์ใน, 2557)

พิจารณาลักษณะทางกายภาพและการละลายของผงสีที่ได้จากการคุ้ดชับ 3 ชนิด ดินสอ พอง ลักษณะผงสีละเอียด มีน้ำหนัก มีสีเหลืองถึงสีน้ำตาลแดง การละลายด้วยน้ำสามารถลดลงได้ต่อเนื่อง 1 ต่อ 1 ซึ่งสีมีการแตกต่างทั้งที่ร่วน ranan สำหรับซีลิกาเจล ลักษณะผงสีละเอียดมาก และมีน้ำหนักเบา จึงได้ปริมาณผงสีมากที่สุด มีสีเหลืองถึงสีน้ำตาล ละลายได้ต่อเนื่องน้ำในอัตรา 1 ต่อ 2 สีปุ่มลิ่นเมื่อความโปรดังใส ส่วนดินสอและพอง ลักษณะผงสีไม่ค่อยละเอียด เป็นก้อนแข็ง และมีน้ำหนักมาก ได้ปริมาณผงสีอยู่เมื่อเทียบกับน้ำหนัก มีน้ำตาลถึงสีเทาดำ ละลายได้ต่อเนื่องน้ำในอัตรา 1 ต่อ 5 เนื่องสีมีความเนียนยวายและหนาแน่น สีติดพูดกัน ทำให้ระบายนายาก การท่ออุตสาหกรรมเบนโทไนท์มีขนาดเล็ก ทำให้มีพื้นที่ผิวมาก ซึ่งเป็นคุณสมบัติด้านความเหนียวของดิน จึงทำให้มีค่าความหนืดสูง การเติมเบนโทไนท์ต้องระดับวังในการใช้ไม่ควรเติมลงไปในปริมาณที่มากเกินไป เพราะคุณสมบัติการคุ้ดชับของเบนโทไนท์นั้นจะส่งผลต่อความหนืด (ศิริพันธ์, นปป.) และอุณหภูมิก็มีผลต่อประสิทธิภาพการคุ้ดชับของเมนทอกในที่ด้วย (Mutturee,Y., 2012)

ภาพที่ 5 ดินสอพอง ซีลิกาเจล และดินแบบทอกในที่

ภาพที่ 6 ลักษณะผงสีที่ได้จากการคุ้ดชับ

4. การวัดความเข้มสี

ผลการประเมินเทียบความเข้มสี โดยใช้โปรแกรม Photoshop Image J ในการอ่านค่า RGB ของสีที่ได้จากการถ่ายภาพ คัดเลือกสีที่ใกล้เคียงกับสีมาตราฐานโดยการคำนวณค่าความถูกต้อง (Correlation) สีเทียบกับสีมาตรฐานกลุ่มเอิร์นไทน (สีธรรมชาติ) 5 สี ได้แก่ Yellow Brown, Grey, Burnt Umber, Burnt Sienna และ Yellow Ochre การหาค่าความเข้มสีเฉลี่ย (RGB) จากโปรแกรม Image J เป็นการวัดค่าระดับสารสีที่เกิดจากการผสมกันของแม่สี คือ สีแดง (Red) สีเขียว (Green) สีน้ำเงิน (Blue) ซึ่งในโปรแกรม Image J จะวัดค่าของสารสี สีแดง (Red) สีเขียว (Green) สีน้ำเงิน (Blue) ของมาเป็นค่า RGB (Red Green Blue) 3 ค่า ซึ่งสารสีทั้ง 3 สี เมื่อผสมสีแล้วจะได้เป็นสีดำ (Black) ดังนั้นค่าบันทึกได้ เป็นค่าที่เกิดจากการผสมกันของสารสีทั้ง 3 ซึ่งในโปรแกรมมีตัวระบุเงื่อนไขระดับของสารสีไว้ดังนี้ คือ สารสีดำ (Black) มีค่าระดับที่ต่ำสุดคือ (1, 1, 1) ส่วนสารสีขาว (White) มีค่าระดับสูงสุดที่ (255, 255, 255) ซึ่งหมายถึง ค่าของ (R, G, B) แล้วหาค่าเฉลี่ยของมา 1 ค่า นำค่าที่ได้เทียบกับสีมาตราฐานทั้ง 5 สี ซึ่งพบว่าบางสีมีค่าเข้าใกล้สีมาตราฐานมากกว่า 1 สี ทั้งนี้เนื่องจากสีมาตรฐานที่นำมาใช้ทดสอบในการเทียบสีเป็นสีที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน คือสีใบเรือง มีสีเหลือง สีน้ำตาลและสีเทาดำ จึงทำให้ค่า RGB ที่ได้มีค่าใกล้เคียงกัน ซึ่งจากการประเมินเทียบความเข้มสี โดยใช้โปรแกรม Photoshop Image J ในการอ่านค่า RGB ของสี จากการคำนวณค่าความถูกต้อง (Correlation) ทำให้สามารถคัดเลือกสีที่ใกล้เคียงกับสีมาตราฐานกลุ่มเอิร์นไทน 5 สี ได้ 3 ตัวอย่าง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงลักษณะของสีเมื่อเทียบกับสีมาตราฐาน

สี มาตรฐาน	ตัวอย่างสี		
	(A)	(B)	(C)
Yellow Brown			
(A)	S5T1A3	S4T2A1	S1T3A2
Grey			
(B)	S6T1A3	S1T1A1	S3T2A2
Burnt Umber			
(C)	S1T1A3	S3T3A3	S2T1A3
Burnt Sienna			
(D)	S1T4A3	S5T2A1	S4T3A2
Yellow Ochre			
(E)	S2T3A1	S2T2A2	S3T3A2

S1 = กลีบดอกบัวสายสีแดง (สด)	T1 = ต้ม	A1 = ดินสองห้อง
S2 = กลีบดอกบัวสายสีแดง (แห้ง)	T2 = 60% EtOH	A2 = ชีลิก้าเจล
S3 = กลีบดอกบัวลดลงขาวญี่ปุ่น (สด)	T3 = 1% HCl/60% EtOH	A3 = ดินเบนทอนิท
S4 = กลีบดอกบัวลดลงขาวญี่ปุ่น (แห้ง)	T4 = 1% NaOH/60% EtOH	
S5 = เหล้าบัวลดลงขาวญี่ปุ่น (สด)		
S6 = เหล้าบัวลดลงขาวญี่ปุ่น (แห้ง)		

5. การทดสอบคุณลักษณะสี

ผลการทดสอบคุณลักษณะของสีจากบัวประดับ ตามคุณลักษณะที่กำหนด จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 103 คน เมื่อพิจารณาจากสารคูดซึ่ง พบร่วดติดสองห้องให้คะแนนระดับค่าของสีดีที่สุด ร้อยละ 47.57 ในดอกบัวสายแดง (แห้ง) HCl/EtOH สำหรับดินเบนทอนิท ได้คะแนนต้านความกึ่งทึบแสงของสีดีที่สุด ร้อยละ 46.60 ในดอกบัวสายแดง (สด) ต้ม และดอกบัวสายแดง (สด) NaOH/EtOH ส่วนชีลิก้าเจล มีคะแนนความโปรดีสูงสุด ร้อยละ 43.69 และ 39.81 ตามลำดับ จากการประเมินคุณลักษณะของสี ได้ข้อคิดเห็นจากผู้ทดสอบ คือ คุณภาพของสีหมายความถูกการเขียนเทคนิคสีน้ำ สีที่มีสารคูดซึ่งเป็นดินสองห้อง เนื้อสีส่วนบนอ่อน แต่ความเข้มขึ้นไม่ต่างกัน สีมีความลื่น มีความโปรดี เป็นสีที่มีความละเอียด เรียบเนียนที่สุด มีความทึบแสงน้อย มีความโปรดีสีเหลืองคล้ายกับสีน้ำ สีดีพูนด์ เนื้อสีระบบ่ายที่สุด "ไม่เกิดการสะสม และดูเรียบที่สุด สำหรับสีที่มีสารคูดซึ่งเป็นชีลิก้าเจล มีความทึบแสงของสีและคุณภาพโดยรวมดี คุณภาพของเนื้อสีดีเวลาที่ฟูกันสัมผัสกับกระดาษแล้วนุ่มนิ่มมาก ให้ความรู้สึกมีค่าความโปรดีสีดีกว่าสีกาลุ่มอ่อน ๆ ส่วนสีที่มีสารคูดซึ่งเป็นดินเบนทอนิท มีวัสดุหลังเหลือในเนื้อสีมาก และเนื้อสีมีความหนืด และหนืด ทำให้รับประยุกต์

6. การประเมินคุณลักษณะของสีจากกระบวนการพัฒนาตัวอย่างบัวประดับ (Art Workshop)

การประเมินการคาดคะเนพัฒนาตัวอย่างบัวประดับ พบร่วดความพึงพอใจต่อการคาดคะเนพัฒนาตัวอย่างบัวประดับ พบว่าความรู้ความพึงพอใจด้านความกึ่งทึบแสงของสี มีมากที่สุด ร้อยละ 76.6 รองลงมา คือความทึบแสงของสี และความโปรดีสูงสุด 74.67 ซึ่งคุณลักษณะของสีจากกระบวนการพัฒนาตัวอย่างบัวประดับจากผู้ประเมิน พบร่วดเป็นสีผสมน้ำที่วดได้ง่าย ไม่ยุ่งยากขับข้อน สำหรับผู้มีประสบการณ์ด้านสีมาก่อน ตัวคุณภาพสีหมายความสมบูรณ์ที่เป็นเทคนิคเฉพาะตัว ด้วยมีความพิเศษบางอย่างโดยเฉพาะของสี และสีสังขัดน้ำหนักเข้มที่สุด เพิ่มสีที่ค่าน้ำหนักที่เข้มได้ดีอีกหนึ่งน้ำหนักจะดีมาก ควรรับประทานค่าของสี ควรปรับความละเอียดของสี สีไม่คงสภาพของค่าของสี คือองสีแดงแต่ค่าเป็นสีน้ำตาล สีใกล้เคียงกันมาก ควรแยกโภนอุ่น โภนร้อนให้ชัดเจน และ

ควรผลิตให้มีหลายเฉดสี ควรพัฒนาให้น้ำหนักสีคงที่ ตอนแห้งแล้วน้ำหนักสีเปลี่ยนแปลงมาก ยังขาดสีที่มีน้ำหนัก และระดับของสีที่แตกต่าง ความมีการวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องของสีแต่ละตัวเกี่ยวกับความต่อเนื่องของสี และหาวิธีที่สามารถสร้างความเข้มได้ในระดับมาก จะช่วยให้สามารถนำมาผสมเพื่อสร้างน้ำหนักได้ตามที่ต้องการ ด้านความโปร่งใสของสียังไม่นานนัก แต่มีความโปร่งใสระดับหนึ่ง หากมีการพัฒนาได้ระดับที่ดูแล้วโปร่งใสมากในบางสีจะนานได้ยิ่งขึ้น ต่อการนำไปใช้รังสรรค์ผลงานด้านศิลปะในลักษณะต่าง ๆ เพื่อเป็นทางเลือกในการใช้สีแสดงออกในงาน โดยภาพรวมถือว่าอยู่ในระดับดีมากแต่ต้องขึ้นอยู่กับรูปแบบของการถ่ายทอดเนื้อหาเพื่อให้สอดคล้องกับสีที่พัฒนาขึ้น ซึ่งเป็นงานวิจัยที่สมควรที่รับการสนับสนุนให้พัฒนาต่อไป อาจมีการทดลองในกระดาษชนิดอื่น เช่น กระดาษสา เป็นต้น และควรนำมาพัฒนาต่อในเชิงพาณิชย์ พัฒนาเป็นดินสอสี หรือสีอื่นๆ ให้ผู้ที่สนใจได้ทดลองใช้ต่อไป

7. การประเมินผลงาน “การประเมินภาพวาดจากสีบัวประดับตามคุณลักษณะที่กำหนด”

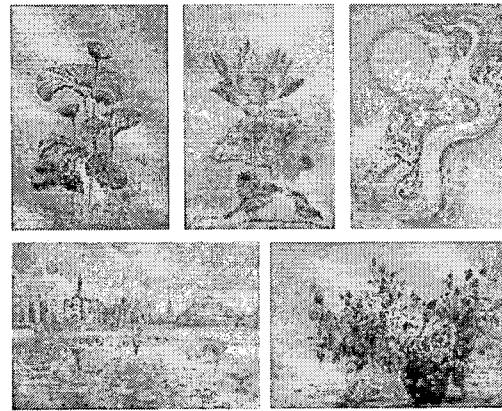
การประเมินภาพวาดจากสีบัวประดับตามคุณลักษณะที่กำหนด ประเมินจากผลงานภาพวาดของผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน 30 ผลงาน โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านศิลปะฯ พบว่าคุณสมบัติของสีโดยรวมและระดับค่าของสีอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ส่วนมิติของสีอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งการประเมินความแตกต่างของค่าน้ำหนักความลึก ใกล้ไกล และน้ำหนักอ่อนแก่ เข้มข้นของสีจะประกอบด้วยความสามารถ และลักษณะเฉพาะของผู้สร้างผลงาน ซึ่งมีผลให้ประเมินค่าคะแนนสูงต่ำได้

ภาพที่ 7 การทดสอบคุณลักษณะ

ภาพที่ 8 กิจกรรม Art Workshop

ภาพที่ 9 ภาพวาดด้วยสีจากบัวประดับ

สรุปผล

การพัฒนาผงสีจากบัวประดับ โดยการสกัดสารสีจากดอกบัวบานสีแดง ตอกและเหง้าบัว ชลອงขวัญ แบบสดและแห้ง ศึกษาการสกัด 4 วิธีการ ได้แก่ ต้ม ต้มทำละลายอ่อน化 สารละลาย เอทานอลในสภาพกรด และสารละลายอ่อน化 ในสภาพด่าง แล้วจึงนำไปทำสารสกัดเข้มข้นด้วย การระเหยภายใต้สูญญากาศ จากนั้นนำมาทำ成สีด้วยการใช้สารดูดซับ 3 ชนิด คือ ตินสอพอง ชิลิ ก้าเจล และ ดินเบนทอนิท การอบที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4-6 ชั่วโมง ทำให้ได้สีที่ มีลักษณะสีธรรมชาติ คือ มีสีเหลือง แฉะสีน้ำตาล ซึ่งดินสอพองสามารถดูดซับสีได้สูงสุด ของลงมา คือชิลิก้าเจล และตินเบนทอนิท ร้อยละ 55.40, 48.38 และ 38.11 ตามลำดับ และวิธีทำการวัด ความเข้มสี โดยใช้โปรแกรม Photoshop Image J ในการอ่านค่า RGB ของสีที่ได้จากการถ่ายภาพ คัดเลือกสีที่ใกล้เคียงกับสีมาตรฐานโดยการคำนวณค่าความถูกต้อง (สหสัมพันธ์) เพียงกับสี มาตรฐานกลุ่มสีธรรมชาติ 5 สี ๆ ละ 3 ตัวอย่าง ทำการประเมินคุณลักษณะของสีตามคุณลักษณะที่ กำหนดจากแบบสอบถาม โดยนักศึกษาคณิตศิลป์ อาจารย์สอนคิลป์ และผู้เชี่ยวชาญด้าน ทัศนศิลป์ จำนวน 103 คน คัดเลือกผงสีสำหรับภาพด้วยสีจากบัวประดับจำนวน 5 สี สำหรับ ปฏิบัติการ Art workshop ประกอบด้วยศิลปิน ผู้เชี่ยวชาญด้านทัศนศิลป์ อาจารย์ และนักศึกษา จำนวน 30 คน ประเมินความพึงพอใจต่อภาพด้วยสีจากบัวประดับ และการประเมินภาพ วาดจากสีบัวประดับตามคุณลักษณะที่กำหนดระดับค่าของสีมีค่าแน่นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 คิดเป็น ร้อยละ 80.00 ส่วนมิติของสีมีค่าแน่นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 คิดเป็นร้อยละ 78.00 ซึ่งการพัฒนาสี สำหรับภาพบนกระดาษ สีที่ได้มีลักษณะเด่นเฉพาะตัว ให้สีสวยงาม เย็นตา ไม่ดูดจاذ คุณค่าด้าน ความงามอันเกิดจากความงามของสีที่นุ่มนวล มีความกลมกลืนของสี มีเอกภาพในชั้นงาน และมี คุณค่าด้านสังคมวัฒนธรรม นอกจากนี้สีธรรมชาติ มีคุณค่าด้านประโยชน์ใช้สอย คุณค่าด้านอนุรักษ์ สีงาดคล้อม และคุณค่าด้านการรักษาศุภภาพ

กิจกรรมประจำภาค

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบูรี ที่ให้ทุนสนับสนุนการทำวิจัย “โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากการประมง” ของขอบคุณผู้วิจัยโครงการทดสอบสี และร่วมกิจกรรม Art workshop วาดภาพด้วยสีจากบัวประดับ และกราฟข้อมูลพระคุณศาสตราจารย์วิชิต มุกดาวณี ในการประเมินผลงานนาฬาตราช้างสีบัวประดับ และขอขอบคุณ อาจารย์มังกร กิตติพัฒน์มนตรี ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ ที่ปรึกษาโครงการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

ขาวุดา สุดเสน่ห์. (2557). ความสัมพันธ์ของสีพุกษาและอินทรีย์รูป. วิทยานิพนธ์การศึกษาหลักสูตรปรินิญามหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

คุhinท์ สายอินวงศ์. เมนโนไนท์ (Bentonite) แหล่งที่มา http://www.thaceramicsociety.com/rm_paint_bentonite.php สืบค้นเมื่อ 11 พฤษภาคม 2559

จินต虹า เล็กประยูร นวลจันทร์ มัจฉริย์กุล และศิริลักษณ์ เอี่ยมธรรม. (2553).

สารสกัดแอนโกลิไซน์จากพืชเพื่อใช้เป็นสีข้อม็โคโนเซม: แหล่งที่มา ความเข้มข้นและโครงสร้างทางเคมี การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 7 ณ อาคารศูนย์เรียนรวม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน จ.นครปฐม. 7-8 ธันวาคม 2553. 1615- 1623 น.

ชนบทชัย ค้าหันเจริญ และ เอกอัษฎ โตเหลือง. การจัดกลุ่มสีของบัวเพื่อนำไปใช้ในโปรแกรมออกแบบ.

เทคโนโลยีการพิมพ์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน.

ภูมิ จินดาวงศ์ และปิยวิทย์ พิพาร. (2555). ความคงตัวของสารสีแอนโกลิไซน์จากกาบถั่วตดอกกระเจีบแดง (Hibiscus sabdariffa Linn.) สารสูตรชีบปริทัศน์ ปีที่ 26(80):129-146.

ดวงรัตน์ แซ่ตั้ง. (2559). การพัฒนาเครื่องดื่มสารสกัดจากบัวอัญชันและกระเจีบแดง. วิทยานิพนธ์ คหกรรมศาสตร์. สาขาวิชาห้องสมุดศาสตร์. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

ทัศนีย์ นลวยชัย และ จิตรา ดวงแก้ว. (2559). ผลของสารสกัดสมุนไพรไทยต่อการยับยั้งเจริญเติบโตของเชื้อ Aromonas hydrophila. แก่นเกษตร 44 ฉบับพิเศษ 1:124-129.

นันพิพิธ หาสิน และอัชตรดา ไชยหล่อ. (2552.) การศึกษากระบวนการสารสกัดสีธรรมชาติจากพืชเพื่องานมัคชื่อม. สาขาวิชาครุภัณฑ์คหกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.

นัมพิยา วงศ์แสงคำ ศรีสมพร ปรีเปรม นาฏศรี นวลแก้ว และ อรุณศรี ปรีเปรม. (มปป.) การสารสกัดแยกแอนโกลิไซน์จากกลีบดอกบัวอัญชันสีน้ำเงิน. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จ.ขอนแก่น

- นุศราวัตโน๊ต สายเชื้อ. (2545). การสกัดแอนโซโนไซด์จาก ดอกขัญชัน (*Clitoria ternatea L.*).
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. วิทยาศาสตร์ (เทคโนโลยีทางอาหาร) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
บัณฑิตวิทยาลัย. 92 น.
- _____ (2545). แอนโซโนไซด์จากกระเจี๊ยบแดง *Hibiscus sabdariffa L.*
เพื่อใช้เป็นสีผสมอาหาร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ปิยะพร พยัชพรม. (2558). การควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์สมุนไพร. องค์การเภสัชกรรม. ปีที่ 22
ฉบับที่ 4 ประจำเดือน ตุลาคม – ธันวาคม. 2-7.
- ปุณณมา ศิริพันธ์โนน. (2557). การพัฒนาแรดินเนียบเล็กออกไซด์พิลาร์ที่มีรูปุนวนนาคนาใน
สำหรับการบำบัดน้ำเสียเป็นสีข้อม. คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พรพิมล ม่วงไทย. (2552). การเตรียมผงสีจากพืช (Preparation of Dye Powder from Plant)
ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีวิชัยคุรินทร์. (ระบบออนไลน์).
แหล่งที่มา http://cms2.swu.ac.th/Portals/155/ภาควิชาเคมี/เอกสารอ้างอิง/CHEM_55_สกอ.5.2_5_2.pdf. สืบค้นเมื่อ 11 พฤษภาคม 2559.
- พรพิมล ม่วงไทย ศุจิตา ศรีสังข์ นงนุช พรมวงศ์ และชุติมาพร วรรณวงษ์. (2553). การเตรียมผงสีข้อม
จากเปลือกผลมังคุดบนสารคูดชัน. การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 7.
- ภาณุพงษ์ แหงษ์ภักดี. (2556). บัวหลวง: ศักยภาพไม้ดอกไทยสู่ตลาดอาเซียน. แก่นเกษตร.
41 (3):213-220.
- ญุพาร พลายจักดี. (2547). การสกัดและความคงตัวของแอนโซโนไซด์ที่สกัดได้จากเปลือก
มังคุด. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีอาหาร บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมาคมวิชากรรมและสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย. (2559). สารานุกรม "aben thailand" สำหรับงาน
วิศวกรรมและสิ่งแวดล้อม". สมาคมวิชากรรมและสิ่งแวดล้อม.แห่งประเทศไทย.
- เสรี สุขุมalaพัณ์. (2544). การพัฒนามะลิธรรมชาติจากกระเจี๊ยบแดงเพื่อนำมาใช้เป็นสี้อมกระดาษสา.
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. วิทยาศาสตร์ (พัฒนาผลิตภัณฑ์อุดสาหร่ายเกษตร).
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย.
- สุควรัตน์ ชูนเมือง. (2551). การวิเคราะห์แอนโซโนไซด์จากนินนิดอกบัวบางพันธุ์ในกลุ่มอุบลชาติ.
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว) คณะทรัพยากรชีวภาพและ
เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอุบลราชธานี.
- อนงค์พรพรรณ หัตถมาศ และสุวภาคต์ ศรีเทพ. (2555). การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากฟ้าเยี้ยมสีจาก
มะขามหวาน. คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

อุบลฯ เท娟นิจิตร และ ชีราวด์น อิทธิสกุล. (2554). ศึกษาดูหันต์จากเปลือกมังคุด.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

Mutturee, Y., Tengjaroenkul, B., Pimpukdee, K., Sukon, P. and Tengjaroenkul, U. 2012.
Effect of Temperature on Efficacy of Bentonite to Adsorb Aflatoxin B1. KKU Vet J.
Vol. 22(2):234-241.